

Viikon sana

11.8.2019

Samuel Mäkinen, kappalainen

Jeesus sanoo:

»Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!» Matt. 7: 13-14

Oletetaan että ajamme autolla kohti tiettyä päämäärää. Olkoon päämäärämme vaikkapa sitten Onnenkaupunki. Eräänä ajan hetkenä tulemme tien risteykseen. Kuusikaistaisen moottoritien varrella lukee Onnenkaupunki. Navigaattori varoittaa, että ainoa tie Onnenkaupunkiin kääntyy hetkisen kuluttua. Lisäksi navigaattori sanoo miellyttävällä äänellään, että tie, joka haarautuu ja vie Onnenkaupunkiin on pitkä ja pölyinen, ja kapeakin se on.

Mitä teet autollasi, sinä tiedät, että sinun pitää päästä Onnenkaupunkiin. Sinulla ei siis ole muuta vaihtoehtoa, kuin kääntyä. Lisäksi olet saanut kuulla, että tämä kuusikaistainen moottoritie päättyy äkisti rotkon reunalle. Ovat kuulemma määrärahat loppuneet.

No sinä tietysti käännät rattia, ja suuntaat tuolle kapealle tielle, koska se vie sinut perille.

Kuusikaistainen moottoritie on tuo lavea tie. Se kuvaa meille, kuinka on monenlaisia teitä ja totuuksia tässä maailmassa. Nopea kaista vie nopeammin tuhoon. Sillä kaistalla kulkevat elämänsä läpi hurauttavat ihmiset, jotka eivät välitä mitä edessä on, kunhan vauhtia on. Heillä ei ole väliä, mikä on heidän elämänsä päämäärä, koska tässä ja nyt on eletävä. Hitaalla kaistalla, mutta ohi tuosta tärkeästä

risteyksestä ajavat ne, jotka tuumivat elämänsä ajan, mikä on se elämän tie, mikä on elämän tarkoitus, ja kuinka ei varmaankaan voi olla niin yksinkertainen totuus, että vain tuota yhtä tietä pääsee Onnenkaupunkiin, eli Jumalan yhteyteen.

On siis vain yksi tie Jumalan yhteyteen. Jeesus on tie, totuus ja elämä. Karu totuus, mutta toisaalta hyvin vapauttava asia. Meidän ei tarvitse porhaltaa, ja vaihtaa kaistalta toiselle; riittää, että suuntaamme tuolle oikealle tielle, Jeesus-tielle.

Vaikka Jeesus-tie on välillä kapea ja pölyinen, välillä vaivalloinenkin, ja joskus jopa pilkattu, se on ainoa tie. Sen vuoksi se on ahdas, että siitä ei mahdu mukaan mitään ylimääräistä, mitään omaa. Boksia auton katolle emme voi ottaa mukaan, ei omia matkatavaroita, niitä hyviä ansioita, joilla yritämme pärjätä.

Onhan tämä tie kapea tie; tarkoittaahan se sitä, että Jeesuksen seuraaminen on myös ristin ottamista. Se tarkoittaa sitä, että Jeesus on meidän Herramme, kapteenimme. Hänen käskynsä ja ohjeensa ovat meille tärkeitä, koska niiden avulla me pysymme tällä tiellä. Ne ovat kuin kartta, jonka avulla suunnistaa eteenpäin. Kristuksen seuraaminen tarkoittaa tietysti sitä, että me tottelemme Häntä, kun Hän meitä lempeästi opastaa ja ohjaa. Jos emme tottele, huomaamme pian, että olemme ojanpenkalla menossa kovaa vauhtia pois tieltä. Taivaallinen navigaattori varoittaa, Käänny, Katso Tiemestariin, Herra haluaa, että palaamme takaisin Hänen luoksensa. Vain Hän on oikea tie.

Jeesus on vuodattanut verensä meidän syntiemme tähden. Vain tämä uhri meidän edestämme kelpaa Jumalalle. Mikään uskonto, uskomus, totuus tai epätotuus, muu kuin Jeesus Kristus, ei meitä voi pelastaa. Pelastaa ikuisen elämään taivaaseen. Pois kadotukseen johtavalta tieltä. Kun me huudamme Jeesusta auttamaan, Hän kyllä meitä auttaa, Hän antaa syntimme anteeksi. Hän kutsuu itseään seuraamaan, se on paras ja onnellinen tie, se on siunattu tie.